

**Chương 449: Thảm Hoạ Cổng (3) - Giải Cứu Ma
Vương (3) - Epinhauser**
(Số từ: 3249)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

20:22 PM 01/06/2023

Suy nghĩ của cô đã sai.

Không phải anh đã lừa dối cô khi biết tất cả.

Không phải để lừa dối cô hay trả thù cô dù đã biết tất cả.

Anh đã quan tâm đến cô dù biết tất cả.

Anh đã nâng niu cô dù biết tất cả.

Anh là một người chỉ có thể ghét cô.

Anh ta là một người thấy lạ khi không giết cô ngay tại chỗ.

Anh đã quan tâm đến cô.

Cô đã không biết suy nghĩ đơn giản đó hay câu trả lời đơn giản đó.

Tình cảm của Reinhardt dành cho cô chắc hẳn phải mạnh mẽ hơn tình cảm của cô dành cho anh.

Yêu một người bạn cùng lớp và yêu gia đình của kẻ thù là hai vấn đề hoàn toàn khác nhau.

Anh đã quan tâm đến một người mà anh không thể thích, nhưng cô đã không thể tin tưởng anh.

Tại thời điểm quan trọng nhất, chỉ một lần.

Tất cả những gì cô phải làm là tin tưởng anh.
Nhưng cô không thể, và thế giới đang trên bờ vực hủy diệt.

Tất cả mọi thứ là lỗi của cô.

Tình huống này là do tay sai của Ma vương gây ra, kẻ sở hữu một cổ vật kỳ lạ gọi là Akasha.

Nhưng Reinhardt đã không muốn tình huống này.

Nếu Reinhardt không bị bắt.

Nếu tay sai của Ma vương không bị ép vào tình thế cực đoan này để cứu Reinhardt.

Tình huống này sẽ không xảy ra.

Vì thế.

Cuối cùng, đó là lỗi của cô khi không tin tưởng Reinhardt vào thời điểm quan trọng nhất.

Cuối cùng, cô là người đã gây ra tình huống này chứ không phải Ma Vương.

Vì thế.

Tất cả mọi thứ là lỗi của cô ấy.

Đó là vấn đề của một ngày.

Manh mới ở ngay trước mắt cô, và vào thời điểm đó, Reinhardt không ở Thủ đô Hoàng gia.

Giá như cô chịu đựng thêm một ngày nữa.

Nếu cô cầm cự được một ngày và hỏi Reinhardt mọi thứ trước.

Điều này sẽ không xảy ra.

Vì thế.

Tất cả là lỗi của cô.

Những hiểu lầm và dối trá chồng chất, quẩn lầy nhau và khiến mọi người bối rối không biết nên tin vào đâu, kéo dài cho đến khi mọi chuyện thành ra như thế này.

Một ngày sai lầm và ngờ vực đã gây ra tất cả.

Điều đó đã làm mọi thứ mất cân bằng.

Liana, Olivia và Harriet de Saint-Owan đã cố gắng tin tưởng Reinhardt ngay cả trong tình huống này.

Nhưng cô không thể tin anh.

Nếu thế giới bị hủy diệt.

Trách nhiệm lớn nhất không nằm ở tay sai của Ma vương, mà là ở cô.

Ellen nghĩ vậy.

Cô không biết Reinhardt đã mơ ước điều gì, nhưng vì cô là người dứt khoát phá hỏng nó nên cô không có quyền thích Reinhardt nữa.

Cô là một tội nhân với thế giới.

Và là tội đồ của Reinhardt.

Cô phải chịu trách nhiệm cho tình huống này.

Cho dù thông qua cái chết hay cái gì khác.

Ellen Artorius phải chịu trách nhiệm.

*Zzck!

"Ugh!"

"Ellen! Bây giờ cô đang làm gì vậy!"

Trước mặt các hiệp sĩ của Shanapell, Ellen đã bẻ gãy thanh kiếm thứ ba, như thể không để bất cứ ai rời khỏi Temple.

Nhìn Ellen Artorius cầm thanh Thánh kiếm có thể vỡ và cắt chỉ bằng cách chạm vào [Hào Quang Kiếm], các Kiếm sĩ của Shanapell đã vô cùng kinh ngạc.

"Lùi lại. Tôi không muốn làm tổn thương mọi người."

"Cứ thế này, chúng ta sẽ thua... chúng ta sẽ mất Ma Vương!"

"Hãy để anh ta đi. Đó là lý do tại sao tôi làm điều này."

Có năm Swordmaster, nhưng Ellen có một luồng khí nói rằng cô ấy sẽ cắt cổ họ, chứ không phải kiếm của họ, bằng Thánh kiếm nếu họ vượt qua ranh giới mà cô ấy đã đặt ra.

Kỹ năng của Ellen rất ấn tượng, nhưng sức mạnh của Thánh kiếm Lament là một lực cắt tuyệt đối mà ngay cả các Swordmaster cũng phải vật lộn để chống lại.

Kết hợp với Thánh tích của Thần Mặt Trời, khả năng phòng thủ của Ellen không cho phép đòn tấn công của các Swordmaster xuyên thủng dù chỉ một chút.

Các hiệp sĩ của Shanapell bắt đầu rút lui dần dần.

*Screeeeech!

Những con quái vật bay bắt đầu xâm nhập vào Temple thông qua kết giới bị phá vỡ.

"Giết quái vật nên là ưu tiên hàng đầu của chúng ta, không phải truy đuổi Ma Vương."

Ellen Artorius đã trở thành nhân vật chính của tình huống lố bịch đó, khi không tin tưởng người mình yêu có thể dẫn đến tận thế.

Cô ấy sẽ phải chịu bao nhiêu trách nhiệm nếu thế giới bị hủy diệt?

Có lẽ.

Nó có thể là tất cả của nó.

Cô đã quyết định rằng cô không thể yêu Reinhardt được nữa, rằng một người như cô không nên yêu.

Vì đã đưa ra quyết định đó, Ellen phải làm một việc khác. Cô ấy không được phép giúp Reinhardt. Điều đó nên được thực hiện bởi những người tin tưởng Reinhardt.

Bởi vì ở đó không có chỗ cho tôi.

Vì tôi không đủ tư cách.

Đó là lý do tại sao cô phải làm một cái gì đó khác.

Điều khác duy nhất cô có thể làm.

Chịu trách nhiệm về tình trạng này.

Ủng hộ thế giới sụp đổ vì cô ấy.

Bảo vệ thế giới có thể bị hủy diệt.

Dù cô biết đó không thể là sự chuộc tội.

Cô không thể làm gì khác.

Lấy lại lòng tin của Reinhardt và xây dựng lại mối quan hệ của họ.

Một người như cô ấy không nên hy vọng vào điều đó.

Ellen đã nghĩ như vậy.

Khi rời khỏi cổng Temple, anh ta dự đoán tình hình bên ngoài sẽ tồi tệ hơn bên trong Temple.

Nhưng nó không khủng khiếp như anh nghĩ.

*Gầm gừ

Cánh cổng lớn phía trước cổng Temple đã bị phá hủy.

Lực lượng mạnh nhất của con người ban đầu được tập hợp bên trong Temple. Đó là lý do tại sao phản ứng của họ rất nhanh chóng.

Ban đầu, Archmage của Shanapell và Bộ Pháp Thuật Hoàng Gia thường được cử đi thực hiện các nhiệm vụ trên khắp lục địa. Nhưng bây giờ, vì sự tồn tại của tôi, họ đã tập trung tại Thủ đô Hoàng gia.

Tất nhiên, quái vật xuất hiện trên đường phố, và xác chết ở khắp mọi nơi, cùng với những tòa nhà sụp đổ. Mọi người la hét và bỏ chạy, đó là sự thật. Nhưng không có vẻ như Thủ đô Hoàng gia đang đối mặt với sự sụp đổ hoàn toàn.

Quái vật bay bị bắn hạ bởi tia sét hoặc quả cầu lửa từ mặt đất, hoặc bởi Ma pháp không xác định. Hoàng đế đã cắt giảm đáng kể lực lượng giám sát tôi và chọn giải quyết thảm họa ở Thủ đô Hoàng gia.

Có vẻ như ông ấy đã hiểu và chấp nhận lời tôi rằng công dịch chuyển lớn phải bị phá hủy trước. Việc giảm thiệt hại ở Thủ đô Hoàng gia là tốt, nhưng điều đó có nghĩa là thiệt hại cho các căn cứ địa phương tăng lên.

Đế chế không thể xử lý mọi tình huống và mọi nơi. Ngay cả khi Thủ đô Hoàng gia ổn định nhanh chóng, thiệt hại trên khắp lục địa sẽ còn tăng thêm.

Và sự ổn định nhanh chóng của sự hỗn loạn ở Thủ đô Hoàng gia không phải là tin tốt cho tôi.

Chúng tôi phải trốn khỏi Thủ đô Hoàng gia.

May mắn thay, khu vực xung quanh cổng Temple không có quái vật là hoang vắng, mặc dù có dấu vết của sự tàn phá do lính canh và quân đội tinh nhuệ của Đế chế và Thánh Hiệp sĩ đang bận rộn đối phó với tình hình.

*Rầm!

Một vết nứt xuất hiện trong không khí, và một người phụ nữ với mái tóc nâu đỏ hiện ra từ đó.

"Điện hạ!"

Eleris xuất hiện và ôm tôi thật chặt.

"Cô không sao chứ?"

"....."

Thay vì trấn an tôi, Eleris cắn môi, không thể nói bất cứ điều gì để đáp lại sự lo lắng của tôi.

Eleris đã làm một việc duy nhất mà cô ấy có thể làm - kích hoạt Akasha.

Nếu không gây ra mức độ hỗn loạn này, lực lượng quá nhỏ của chúng tôi sẽ không có cách nào để cứu tôi.

Hơn nữa, thậm chí điều đó là không đủ. Nếu không có sự giúp đỡ bất ngờ của Olivia, Harriet, Liana và Ellen, tôi thậm chí đã không thể rời khỏi cổng chính của Temple.

"Đầu tiên, chúng ta phải rời khỏi nơi này."

Như thể cảm xúc và suy nghĩ của cô ấy không đáng nhắc đến, Eleris, với đôi mắt run rẩy, nói vậy. Mọi người có vẻ hơi cảnh giác với Eleris, vì họ không biết cô ấy là ai.

"Đó là ai...?"

Chỉ Harriet đã nhìn thấy Eleris trước đây. Cô ấy là người mà tôi đã hỗ trợ trong lăng mộ của Lich.

Khi người đã cho chúng tôi mượn [sức mạnh ma thuật] khủng khiếp lại xuất hiện trước mặt chúng tôi, tôi nói chuyện với Harriet.

"Không có thời gian để giải thích chi tiết. Anh sẽ kể cho em mọi thứ sau khi chúng ta rời khỏi nơi này."

Trước lời nói của tôi, Harriet gật đầu với vẻ mặt nghiêm khắc.

-Áhhhhhhhhh!

-Grrrrrrrrrrr!

Tiếng kêu của những con quái vật không tên vang vọng khắp khu vực.

-Ahhhhhhh!

-Sự phán xét của các vị thần đã đến!

Tiếng la hét của những người phát điên vì sợ hãi vang vọng khắp mọi hướng.

"Gallarsh và Luvien đang sử dụng [Dịch chuyển tức thời hàng loạt] và đang đợi ở phía nam của Thủ đô Hoàng gia. Nếu chúng ta có thể đến được đó..."

Chúng ta đã chạy bao xa?

Một số hiệp sĩ, những người dường như đang bận đối phó với lũ quái vật, đã phát hiện ra chúng tôi.

"Scott Kelton..."

Con đường của chúng tôi giao nhau với Đội trưởng Sư đoàn 3 của Shanapell, đơn vị của Scott Kelton.

Anh ta đã có mặt trong cuộc thẩm vấn vừa rồi.

Liệu chúng tôi có thể vượt qua các hiệp sĩ của Shanapell, ngay cả khi có Eleris ở bên không?

Nhìn thấy vẻ mặt của họ, Eleris dang rộng hai tay như thể để che chắn cho chúng tôi và lùi lại.

Scott Kelton nhìn chúng tôi chăm chăm không nói một lời.

Ma Vương đã trốn thoát.

Là một hiệp sĩ của Shanapell, nhiệm vụ của anh ấy là ngăn chặn cuộc chạy trốn của chúng tôi.

Các Swordmaster, bao gồm cả Scott Kelton, từ từ tiếp cận chúng tôi.

"Điện hạ, thần..."

"Hãy yên lặng."

Tôi biết Eleris đang cố làm gì.

Tôi biết cô ấy muốn gì.

"Đừng cố tìm một ngôi mộ trước mặt ta."

Rõ ràng đó là điều Eleris muốn.

Tôi không thể để cô ấy chết được.

Mặc dù cô không thực sự là mẹ tôi, nhưng Eleris luôn giống như một người mẹ đối với tôi kể từ khi tôi đến thế giới này.

Ngay cả khi việc không tồn tại đã thất bại.

Cho dù gió có sập xuống.

Ngay cả khi tôi đã mở cánh cổng hủy diệt bằng chính đôi tay của mình.

Tôi không có ý định để cô ấy yên nghỉ trong cái chết.

Cô phải sống lâu hơn một chút.

Giống như việc tôi đã vô tình gây ra tình huống điên rồ này mặc dù có thể giải quyết mọi thứ nếu tôi không làm gì cả.

Cũng giống như cách tôi cố gắng cứu mạng sống này, thứ sẽ được đánh đổi bằng vô số mạng sống khác.

Eleris cũng phải sống.

Cô phải sống và làm gì đó.

Ngay cả khi cô ấy không thể trả giá cho tội lỗi của mình, cố gắng thoát khỏi mọi thứ thông qua cái chết sẽ là hèn nhát.

Cái chết sẽ không trả giá cho tội lỗi của cô.

Tôi không có ý định để Eleris tìm chỗ chết.

Khi tôi quan sát các Swordmasters đang đến gần, bao gồm cả Scott Kelton.

Nắm lấy [Ngọn lửa của Tuesday].

"Nó được cho là một vật thể phản ứng với những cảm xúc đen tối."

Eleris nói với tôi rằng đối tượng khó chịu phản ứng dữ dội hơn với ác ý, hận thù và tức giận khi cô ấy đưa cho tôi [Ngọn lửa của Tuesday].

Những cảm xúc mà tôi đang cảm thấy lúc này chắc chắn là những cảm xúc đen tối.

Không, thay vì bóng tối, nó có thể ở gần vực thẳm hơn.

—Tuyệt vọng, tức giận và đau đớn.

Và sự bắt buộc phải sống bất chấp tất cả những điều đó.

Trong nỗi tuyệt vọng của sự hủy diệt, tôi phải sống dù không biết phải làm gì với tư cách của kẻ gây ra nó.

Thậm chí không biết cảm xúc của tôi lúc này là gì, mà chỉ biết rằng chúng đen tối hơn bất kỳ cảm xúc nào tôi từng cảm nhận khi còn sống.

Tôi giữ [Ngọn lửa của Tuesday].

Với sức mạnh của [Tự đề xuất].

Với sức mạnh của [Thần Ngôn].

[Ngọn lửa của Tuesday], đại diện cho trái tim tuyệt vọng hiện tại của tôi.

Về bản chất của ngọn lửa.

"Bùng lên."

Tôi ra lệnh.

*Kwarrlrrrrlung!

"Ugh!"

"Cái này là cái gì...?"

Một bức tường lửa khổng lồ dường như có thể làm tan chảy thế giới xuất hiện giữa Swordmaster và chúng tôi.

Mặt đất nơi bức tường lửa mọc lên tan chảy và sủi bọt như dung nham.

"Đi nào."

Với bức tường lửa ngăn chặn kẻ thù và chúng tôi. Chúng tôi chạy về phía nam.

Vị trí phòng thủ của Thủ đô Hoàng gia đã sụp đổ. Họ đã phần nào đối phó với lũ quái vật tràn ra từ cổng dịch chuyển, nhưng họ không đủ sức để bắt Ma vương đang chạy trốn giữa Thủ đô Hoàng gia. Quân đội của Scott Kelton cuối cùng đã ngừng truy đuổi Ma vương và không còn lựa chọn nào khác ngoài việc tập trung vào việc xử lý những con quái vật đang tàn sát người dân.

Cái giá mà nhân loại phải trả cho việc tìm ra Ma vương.

Cái giá mà loài người phải trả cho việc không tin tưởng Ma vương đã được trả.

*Kurururlung

Tòa nhà chính sụp đổ, khán phòng đổ nát.

Chân của Saviolin Tana bị trói bởi Epinhauser và Loyar.

—Epinhauser, Loyar, Sarkegaar, và cả Lucynil.

Họ đã phải trả giá cho việc câu giờ.

Lucynil bất động với tay và chân bị trói bằng dây xích ma thuật, Sarkegaar, kẻ đã khiến mọi người khó chịu với khả năng thay đổi hình dạng của mình, bị trói trong một kết giới không gian, và Loyar, người đầy máu, rên rỉ trong hình dạng con người.

Và.

Với Tempesta bị đâm vào bụng, Saviolin Tana nhìn chăm chăm vào Epinhauser, chảy máu giữa đồng hồ nát của tòa nhà.

"Tại sao."

Giọng Saviolin Tana run run.

"Tại sao nó phải như thế này, Epinhauser?"

Như cô đã biết, Epinhauser là một người yêu nước. Ông ấy là người có khát khao yêu thương và bảo vệ Đế chế hơn bất kỳ ai khác.

Sau khi gia nhập Shanapell và làm việc, ông quyết định bồi dưỡng những người kế thừa và đảm nhận vị trí giáo viên trong Temple Royal Class thay Shanapell.

Saviolin Tana, người đã tận mắt chứng kiến Epinhauser, không nghi ngờ gì về tính cách của ông ta.

Tuy nhiên, ông đứng về phía Ma vương.

Lực lượng của ma quỷ có thể làm điều đó bởi vì họ là ma quỷ.

Nhưng Saviolin Tana không thể hiểu tại sao Epinhauser, một con người và là người yêu Đế chế hơn bất kỳ ai khác, lại đưa ra lựa chọn như vậy.

Cô đã ra đòn quyết định nhưng cũng là người bối rối nhất.

"Tại sao ông, người đứng về phía Đế chế hơn bất kỳ ai khác, lại làm một việc như vậy?"

"....."

Epinhauser, trán chảy máu, ngược nhìn Saviolin Tana.

"Người đó nữa... hơn bất cứ ai... đã đứng về phía... của Đế chế... của loài người..."

"Ma Vương?"

Epinhauser im lặng gật đầu.

Saviolin Tana không thể hoàn toàn chấp nhận tuyên bố rằng Ma vương không muốn bị hủy diệt.

Rốt cuộc, không phải là một thảm họa dường như sụp đổ thế giới sắp bắt đầu sao? Cho dù Ma Vương có đưa ra giải pháp đi chăng nữa thì đó vẫn là sự thật.

Nhưng Epinhauser là thầy của Reinhardt.

Ít nhất, ông ta phải quan sát Reinhardt lâu hơn cô.

"Ông đã biết rằng Reinhardt là Ma vương chưa?"

"..."

Epinhauser không trả lời.

Epinhauser không phải là người tùy cơ ứng biến và pha chế mọi thứ mà không có lý do.

Ông ta hẳn đã được hỗ trợ bởi niềm tin và ý chí của chính mình để làm điều gì đó khó hiểu như vậy.

Hơn nữa, ông ta đối đầu với Saviolin Tana, người mạnh nhất, biết rằng mình sẽ chết.

Ông ấy sẽ không tự đào mồ chôn mình.

Khi Epinhauser chảy máu đến chết, một nụ cười tinh tế xuất hiện trên khuôn mặt ông ta.

"Và..."

Saviolin Tana đã nhìn thấy Epinhauser khá nhiều, nhưng đây là lần đầu tiên cô thấy ông cười.

"Vì một giáo viên... để cứu một sinh viên..."

Kouhai luôn khắc khổ của cô đang chết dần chết mòn.

Khi ông ta chết, ông ta nói.

"Có phải... một thứ... đặc biệt như vậy..."

Như thể đó chỉ là việc ông phải làm.

Saviolin Tana nhìn Epinhauser tắt thở cho đến phút cuối cùng.

"..."

Những ngày này, cô ấy tràn ngập nghi ngờ về mọi thứ mà cô ấy đã gây dựng.

—Reinhardt.

—Ma Vương.

Những người tin tưởng và đi theo Ma Vương, mặc dù hẳn là Ma Vương.

Những người tin tưởng và yêu mến Ma vương mặc dù không được phép như vậy.

Vô số khía cạnh và khía cạnh của Ma vương mà cô đã thấy.

Trong khi nhìn thấy Ma vương, người nói rằng anh ta không muốn bị hủy diệt và muốn cứu con người.

Nếu muốn phân chia loài người, Ma vương lẽ ra phải nói rằng cuộc tấn công của Rajeurn vào Đế chế là một trò hề, nhưng hẳn ta chưa bao giờ đề cập đến nó một lần.

Và, trong một tình huống gần như chắc chắn rằng điều này sẽ không xảy ra nếu cô ấy thực sự tin vào lời của Ma vương.

"Bây giờ... tôi không biết phải làm gì cả."

Saviolin Tana cảm thấy lạc lõng.

(Thuc: R.I.P Epinhauser huhu)

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

momo Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading